

NOS JAZZGESCHIEDENIS 356 = VRIJDAG 23.01.87 = R 4 = 22.30-23.00
+++++

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 356. Voor ik aan het nieuwe hoofdstuk
begin een correctie: een aantal luisteraars maakten mij attent
op een fout in no. 353 bij de Miles Davis opname van "Compulsior
Ik draaide de volgorde van de twee tenorsaxofoon-soli om, cor-
rect is: eerst Charlie Parker, daarna Sonny Rollins. En wat
Parker aangaat, luistert u straks na de NOS Jazzfestival-afle-
vering even naar het platen-item.

NOS Jazzgeschiedenis 1948-1953. 1948. President Truman
kwam met een verordening dat de strijdmacht geïntegreerd moest
worden, dus: voor zwarten geen aparte onderdelen meer. En het
hooggerechtshof van de staat California verklaarde de wet on-
geldig waardoor tot dan blanken niet met zwarten mochten trouwer
en omgekeerd. De muzikantenvakbond AFM won de staking waar-
door sinds 1 januari niet voor de plaat gespeeld mocht worden -
in november mochten ~~ook~~ instrumentalisten weer opnemen, voor
vocalisten gold het gebod niet, die konden niet eens lid van de
bond zijn. Het resultaat van de staking was, net als in '42-'44
al in mindere mate, dat er bij het publiek een grote verschui-
ving was ontstaan in de richting van zangplaten, en dus live-
muziek met zang, wat vooral nadelig was voor jazz, een voorna-
melijk instrumentale muziek. En in 1948 kwam de langspeel-
plaat op de markt, maar daar was bij jazz niet direct veel van
te merken. Pianist Bud Powell die 8 mei '47 voor het laatst
op de plaat kwam -met Charlie Parker, de 'Donna Lee-session'
voor Savoy- maakte in mei '49 voor het eerst weer opnamen, er
was wat hem betreft dus een gat van exact twee jaar. Ik pak
nu ~~de~~ de draad op van NOS Jazzgeschiedenis 250 die 12 oktober
1984 werd uitgezonden. In het trio waarmee hij voor Clef opnam
in New York City speelde Ray Brown-bas en Max Roach-drums.
Bud Powell, DE pianist van de Bebop, was 24, Brown 22, en
Roach 25, want die is -ik herhaal het nog maar eens- geboren in
Newland bij Elisabeth City, North Carolina, op 10 januari 1924. Kijken
of ze dat goed hebben zondag aanstaande, de 25ste, op Duits-
land 1, 's morgens om kwart voor 10. Nu: vier stukken uit
die Clef-session van mei '49, om te beginnen Bud Powell's
"Tempus fugit".

plaat 1 Bud Powell Trio: Tempus fugit (Bud Powell)
A/1 - 2:26 - Clef MG C-502

"Tempus fugit". Opnieuw een eigen thema van Bud Powell: voor zijn dochter, "Celia".

zelfde Bud Powell Trio: Celia (Bud Powell)
A/3 - 2:58 - idem

"Celia". Nu twee stukken die niet van hemzelf zijn, dit is

"I'll keep loving you".

zelfde Bud Powell Trio: I'll keep loving you (~~Bud Powell~~)
A/2 - 2:40 - idem

"I'll keep loving you". Tenslotte een thema van de componist die nu voornamelijk bekend is als de maker van "On Green Dolphin Street", Bronislav Kaper; "All god's chillun got rhythm".

zelfde Bud Powell Trio: All god's chillun got rhythm (B.Kaper)
B/1 - 3:06 - idem

"All god's chillun got rhythm". Het trio van pianist Bud Powell in mei 1949 voor Clef in NYC met bassist Ray Brown en drummer Max Roach. Op 8 augustus was er een mooie session voor Blue Note met een kwintet waarbij drie van de vier stukken gemaakt werden door Bud Powell. Merkwaaardig eigenlijk dat Powell altijd de superbe pianist is, terwijl hij toch een aantal bijzondere stukken bedacht heeft, zoals dat "Tempus fugit", aan het begin van de session die wij net hoorden, en de drie die nu komen. Tommy Potter, die al 31 was is de bassist, op drums de 23 jaar oude Roy Haynes. De blazers: het trompetfenomeen Fats Navarro -hij was bijna 26- en op tenorsaxofoon de musicus die in dat jaar 1949 zijn platendebuut maakte: Sonny Rollins, een maand later zou hij 20 worden. Dit is take 1 van "Bouncing with Bud".

plaat 2 Bud Powell's Modernists: Bouncing with Bud (Bud Powell)
B/5 - 3:01 - Blue Note 1503

"Bouncing with Bud". Hierna: take 2 van "Wail".

zelfde Bud Powell's Modernists: Wail (Bud Powell)
B/3 - 3:03 - idem

"Wail". En het derde Bud Powell-thema: "Dance of the infidels"

zelfde Bud Powell's Modernists: Dance of the infidels (Bud Powell)
A/4 - 2:52 - idem

"Dance of the infidels", take 1. Tenslotte het enige stuk van de session dat niet van Bud Powell is. Het wordt aan verschillende musici toegeschreven, Blue Note zette het op naam van Thelonious Monk: "52nd Street theme".

zelfde Bud Powell's Modernists: 52nd Street theme (Thelonious Monk)
A/5 - 2:53 - idem

"52nd Street theme" - Bud Powell's Modernists voor Blue Note in NYC op 8 augustus 1949. Fats Navarro-trompet, Sonny Rollins tenorsaxofoon, Bud Powell-piano, Tommy Potter-bas, Roy Haynes-drums. Hierna werden nog drie trio-stukken opgenomen, die hoort u volgende keer. Ik maak u er vast opmerkzaam op dat no. 358 van deze geschiedenis niet op 6 februari wordt uitgezonden, omdat NOS Jazz die dag vervalt, dat wordt dus vrijdag 13 februari. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 356, MdR.

0 0 0 0 0

NA 1406g³

2g:05

opn. 22.01.82